

nja. Drugače pa je s katoliškim vero-
ukom: katoliške resnice je treba ne
samo učiti, marveč predvsem živeti.

V tem je eden vzrokov, in sicer ve-
levažen vzrok, radi česar katoliška
Cerkve ne dovoljuje, da bi verouk po
šolah poučeval druge osebe, nego sa-
mo tiste, katerim ona sama daje zato
dovoljenje. To je zakon katoliške Cer-
kve. V cerkvenem zakoniku se naha-
ja poseben zakon, ki ga tudi navaja
zagrebški g. nadškof v svojem pismu
(kanon 1328) in ki določa sledeče: »Ni-
komur ni dopuščeno opravljati služ-
bo poučevanja veronauka, ako za to
ni dobil poslanja od zakonitega (cer-
kvenega) predstojnika, bodisi z izrec-
nim pooblastilom, bodisi s podelitvijo
službe, s katero je po kanonih združe-
na dolžnost poučevanja veronauka.«
Ako je duhovnik na razpolago za po-
učevanje veronauka, bo cerkvena ob-
last njemu dala takšno dovoljenje, ne
pa svetnemu učitelju.

O tem obveščamo naše ljudstvo, zla-
sti starše, ki bodo kmalu, to je o prili-
ki vpisovanja otrok v ljudske šole po-
stavljeni pred to, da se izjavijo, kdo
naj njihove otroke poučuje v kat. vero-
nauku: ali duhovnik ali svetni učitelj.
Za vernega katoličana je takšna izja-
va jasna ter mu ne bo delala nobe-
nih težav: komur naša mati katoliška
Cerkve izroča pouk v katoliški veri,
za tega se bodo tudi odločili naši ver-
ni katoliški starši. Katoliška Cerkve
pa izroča katoliške otroke v verski pouk
katoliškemu duhovniku. Tako je
bilo v našem narodu stoletja in sto-
letja, tako bo tudi ostalo v bodoče. —
Kristus male k sebi kliče: tako pravi
znana cerkvena pesem, ki jo pojejo ka-
toliški otroci. Kristusova Cerkve pa
izroča te male tistemu, ki je v njego-
vem srcu odsev božje ljubezni do mla-
dine: katoliškemu duhovniku.

Indija položaj dominijona, ki ji je bil
obljubljen že leta 1907 in pozneje leta
1919 še le postopoma. Razvoj ustave v
Indiji odvisi v najbližji bodočnosti od
uspehov, ki jih bodo imele ustavne
spremembe. Knjiga o poročilu indij-
ske komisije se imenuje »modra knji-
ga o Indiji«. Listi priobčujejo dolge
izvlečke vladne modre knjige. Vlada
je z objavo modre knjige dosegla to,
da se javno mnenje ukvarja z važnim
indijskim vprašanjem. 70 milijonov
brezpravne kaste indijskih parierv je
naslovilo na papeža in angleškega
kralja spomenico, v kateri so izrazili
svoje želje in ogorčenje nad Gandi-
jem, ki se radi drugih višjih kast za-
nje niti zmenil ni.

ZA NEDELJO

Vzroki razširjenja protestantizma.

Tekom 16. stoletja se je razširil pro-
testantizem s tako naglico, da je za-
jel pretežni del Evrope in sicer tako,
da so bile čisto protestantske: An-
gleška, Šotlandska, Danska, Švedska,
po večini pa: Švica ter Nemčija, Fran-
coska, Poljska ter Madžarska pa z
znatnimi manjšinami. Vzrok za ta
ogromni odpad od Cerkve je pred-
vsem v bistvu protestantizma. Po Lut-
rovem nauku človeku ni treba sode-
lovati pri zveličanju, brezpredmetna
so dobra dela, post, spoved, celibat,
Lutrova popolna prostost krščanskega
človeka je bila glavna privlačna sila
za odpad. Nadaljnjih vzrokov pa je is-
kati na tedajnem cerkvenem in poli-
tičnem polju.

1. Na cerkvenem polju.

Papeštvo je moralo zavzeti strogo
stališče napram krivoverstvu in radi
tega si je nakopal Rim sovraštvo vseh
slojev. To razpoloženje je znal izrabi-
ti Luther za svoj nauk in je razpihal
narodno strast Nemcev proti Rimu.
Nemška cerkev je bila izmed vseh kr-
ščanskih najbogatejša. To bogastvo je
vzbudilo pohlep in sovraštvo lajkov,
ker je bilo cerkveno imetje nekaka
vsestranska vzdrževalnica za višje in
nižje plemstvo. Škofijski sedeži so bi-
li po pretežni večini v rokah plemičev
in povrh so navadno ti združevali po-
več škofij v eno radi dohodkov. Dobri
škofje so bili ovirani v delovanju od
strani stolnih kapitljev, iz katerih so
se rekrutirali škofje in so bili prihra-
njeni za sinove plemstva. Pri tolikih
stolnih cerkvah večina kanonikov ni
bila niti posvečena.

Nižje duhovščine je bilo tedaj mno-
go preveč, ni bila prav ter zadostno
zaposlena in slabo preskrbljena. Pre-
mного je bilo takih, ki so silili v du-
hovski stan brez pčice poklica.

Bilo je precej samostanov, po kate-
rih so se skrivali nevredni redovniki
in to je bil tudi vzrok, da je ob pojavu
Lutrovega nauka o popolni prostosti
uskočilo v protestantizem toliko sla-
bih redovnikov in redovnic. Naivečje

V DRUGIH DRŽAVAH.

Iz Romunije z novim kraljem. Novi
romunski kralj Karol II. je že nagla-
sil, da ne namerava v zunanji politi-
ki Romunije ničesar izpremeniti. Pred-
vsem hoče naprej gojiti prijateljstvo
s Francijo ter Malo antanto. Poleg or-
ganizacije armade si bo kralj prizade-
val v prvi vrsti, da bo dvignil državo
v gospodarskem oziru. Skrbel bo za
to, da se bo povzpela Romunija v Ev-
ropi na ono stopnjo, ki jej gre kot
zmagovalki v svetovni vojni. Predsed-
niku francoske republike se je kralj
zahvalil za gostoljubnost Francije za
časa njegovega prognanstva. Romun-
ska kraljica vdova se je vrnila nazaj
iz Bavarske v Bukarešto. Sestavo no-
ve vlade je poveril kralj voditelju po-
prej vladajoče kmečke stranke, dr. Ju-
liju Manui, ki je mandat vrnil. Nalo-
ga za sestavo vlade iz vseh strank je
poverjena generalu Presanu. Po izja-
tljivem poskusu koncentracijskega
kabineta je sestavil vladu Maniu iz
članov kmetske stranke. Je to prejšnja
Maniuvva vlada razun dveh članov.

Italijanski zunanji minister Grandi
na Poljskem. Italijanski zunanji mini-
ster je obiskal Poljsko in je ob tej pri-
liki povdarjal, da je prinesel na Polj-
sko najlepše želje Italije, Mussolinija
in fašistovske vlade. Omenil je, da se
bosta spremenili poljsko poslaništvo
v Rimu in italijansko v Varšavi v ve-
leposlaništvi. Po Grandijevem mnenju
predstavljajo medsebojna prijateljska
čuvstva v obeh državah močno oporo
za vzajemne odnose med Italijo ter
Poljsko. Poljska je element sporazu-
ma ter miru v Evropi. V očigled temu
obisku je razglasilo italijansko časo-
pisje, da je namenjen Grandijev obisk
Poljski s ciljem: dobiti v Poljaki
onega činitelja, ki bi mogel brzdati
Jugoslavijo. Ker Nemci upajo, da bi se
naj Italija in Poljska potegnili za
spremembo pariške mirovne pogodbe,

je naglašalo tokrat poljsko časopisje,
da je za slovanske narode, ki so se po
svetovni vojni otresli nemškega jarma,
pariška mirovna pogodba večna ter
neomajna. Nemce je Grandijev obisk
varal, ker so upali, da jim bo pripo-
moglo prijateljstvo Italije do zgornje
Šlezije in Danziga. Po drugih poroči-
lih bi pa naj bil Grandijev poset na-
menjen posredovanju Poljske med
Francijo ter Italijo in bi prišli pri tej
priliki v razgovor tudi odnosi med
Italijo in Jugoslavijo. Na povratku iz
Poljske je posetil Grandi še Budimpe-
što in Dunaj.

Razdelitev Youngovega posojila. Na
posvetovanjih v Parizu je bil dosežen
sporazum za pripravo prvega Youngo-
vega posojila. Posojilo so razdelili po
tem ključu: na Nemčijo odpade 36 mi-
lijonov, na Belgijo 35 milijonov, na
Združene države 98 milijonov, na
Francijo 2 milijardi 215 milijonov, na
Anglijo 12 milijonov, na Italijo 110 mi-
lijonov, na Nizozemsko 73 milijonov,
na Švedsko 110 milijonov in na Švico
92 milijonov.

Iz Indije. Po dve in polletnem delu
je predložila indijska ustavna komisi-
ja, v kateri so bile zastopane vse tri
politične stranke in ki ji je predsedo-
val John Simon, svoje poročilo, ki je
bilo soglasno odobreno. Komisija je
imela nalogo, da prouči vladno delo-
vanje v Indiji in razvoj tamošnjih
ustavnih ustanov. Komisija je dva-
krat posetila Indijo. Poročilo komisije
ima dva dela. Prvi del, ki šteje 400
strani, se bavi s sedanjimi ustavnimi,
upravnimi, finančnimi in sodnimi raz-
merami v Indiji in z razvojem šolstva
ter indijskega javnega mnenja. Drugi
del poročila, ki se bavi o bodočem
ustavnem razvoju in vsebuje zaključ-
ke in predloge komisije, bo objavljen
še le 24. junija. Indijska konferenca
se bo sestala 24. oktobra v Londo-
nu. Poročilo naglašja, da je cilj angle-
ške politike v Indiji ustanovitev od-
govorne vlade, kar naj se zgodi v spo-
razumu z indijskimi narodi. Na poti
k temu cilju so velike težave. Na dru-
gi strani obstoja mnenje, da doseže